Pregaria.cat

Entrada

Sembla que som quatre gats

Quina sensació de ser molt pocs i dèbils enfront de tanta misèria, explotació volguda i menyspreu de la vida humana! No sé què passa que sempre ens trobem les mateixes cares, i també algunes de noves, que ens pregunten sobre el Projecte, un xic sorpresos, com si vinguéssim d'una altra galàxia.

La teníem tots aquesta sensació i ens pesava com una llosa. Fins que el Carles, que és un informàtic increïble, i que, com a bon tècnic, parla poc i sempre concret va dir: *"aquesta és la sensació, no hi ha dubte, que l'examini per exemple l'Ester, que és una psicòloga famosa, però no som quatre gats. Ho sembla, però no ho som"*. I somrient, com sempre, es va quedar tan ample.

"Miris com t'ho miris no som pas tan pocs", pensava ja de nit a casa, "i a més, tenim una gran part de les consciències de molta gent que se n'adona que això no pot seguir així".

Que pocs preveien dos anys abans de l'esfondrament del gran imperi soviètic, que tenia les hores comptades! I pel què expliquen els vells idealistes dels anys 70, que pocs pensaven que aquell ancià Joan XXIII revolucionaria l'Església quan un bon dia va convocar un Concili! Potser som a les vigílies de grans canvis i quasi ningú ho preveu.

"Ah, no. Tu sí que ho deus tenir ben estudiat i previst, que mous els cors i en ells mous la mateixa història. Si vols, per favor, afanya't!!!"

(Ampliació: Mateu 13, 31-32)

- **Amb el Regne de cel passa com amb el gra de mostassa**
- **És la més petita de totes les llavors**
- **Quan ha crescut arriba a ser un arbre gran**
- **fins i tot venen els ocells a fer el seu niu a les seves branques.**